

Κνωσός

Το ανάκτορο της Κνωσού είναι ένα από τα σημαντικότερα ευρήματα του Μινωικού πολιτισμού. Πρόκειται για ένα μεγαλοπρεπές κτήριο με 1.500 δωμάτια, πενταόροφα πατώματα, αυλές, θέατρα, ιερούς χώρους και εργαστήρια καλύπτοντας 20.000-22.000 τ.μ. Αρκετοί χώροι είναι γεμάτοι με τοιχογραφίες που παριστάνουν θρησκευτικές ή τελετουργικές πομπές, φυτικά και θαλάσσια τοπία καθώς και εικόνες από το ζωικό βασίλειο. Από τις τοιχογραφίες οι ιστορικοί αντλούν πληροφορίες για τη ζωή των Μινωιτών και τις θρησκευτικές τους παραδόσεις. Πίστευαν σε ένα σύμπλεγμα γυναικείων θεοτήτων οι οποίες έχουν άμεση σχέση με τη βλάστηση, τη διαδοχή των εποχών, την άνθηση και τον μαρασμό. Στις τελετές προσέφεραν μικρά ειδώλια που απεικόνιζαν τους θεούς. Ιερό δέντρο ήταν η ελιά, ιερό ζώο ο ταύρος και οι τελετές αποτελούνταν από χορό αγώνες και ταυροκαθάψια. Το ανάκτορο της Κνωσού είναι προσανατολισμένο στον άξονα Βορρά-Νότου, έχει μεγάλες κλίμακες, φωταγωγούς και σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης. Ήταν κατοικία του άρχοντα, διοικητικό, οικονομικό, θρησκευτικό και καλλιτεχνικό κέντρο της περιοχής. Οι Μινωίτες έγραφαν και επικοινωνούσαν με τη γραμμική Α, μια συλλαβική γραφή που έχει βρεθεί στο δίσκο της Φαιστού. Ο αρχικός οικισμός στην Κνωσό ξεκίνησε περίπου το 7000 π.Χ., αλλά τα πρώτα ανάκτορα χτίστηκαν αργότερα, γύρω στο 1900 π.Χ. (Πρώτη Μινωική Περίοδος), και ανακατασκευάστηκαν εκτενώς μετά την καταστροφή τους γύρω στο 1700-1500 π.Χ. (Νεοανακτορική περίοδος), με την τελική καταστροφή του

ανακτόρου να συμβαίνει γύρω στο 1350-1100 π.Χ.. Οι πρώτες ανασκαφές έγιναν το 1878 από τον Ηρακλειώτη Μίνωα Καλοκαιρινό. Ακολούθησαν οι ανασκαφές που διεξήγαγε ο Άγγλος Sir Άρθουρ Έβανς (1900-1913 και 1922-1930) και που αποκάλυψαν ολόκληρο το ανάκτορο.

Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου είναι ένα από τα παλαιότερα και πιο αξιόλογα μουσεία στην Ελλάδα και ένα από τα σημαντικότερα στην Ευρώπη. Τα εκθέματά του περιλαμβάνουν αντιπροσωπευτικά δείγματα από όλες τις περιόδους της κρητικής προϊστορίας και ιστορίας, που καλύπτουν περίπου 5.500 χρόνια, από τη Νεολιθική εποχή μέχρι τους Ρωμαϊκούς χρόνους. Κυρίαρχη θέση στις συλλογές του, κατέχουν τα μοναδικά αριστουργήματα της Μινωικής τέχνης, την οποία μπορεί κανείς να θαυμάσει σε όλη της την εξέλιξη. Το κτήριο, όπου στεγάζεται, βρίσκεται στο κέντρο της πόλης και κατασκευάσθηκε σε τρεις φάσεις, από το 1935 ως το 1958, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Πάτροκλου Καραντινού. Στην ίδια θέση κατά τη διάρκεια της Ενετοκρατίας βρισκόταν η καθολική μονή του Αγίου Φραγκίσκου, που καταστράφηκε από σεισμό το 1856 και τα ερείπιά της είναι ορατά σήμερα στον κήπο του Μουσείου. Εκτός από τη μόνιμη έκθεση των συλλογών του, το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου οργανώνει περιοδικές εκθέσεις, συμμετέχει σε εκθέσεις που περιοδεύουν στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σχεδιάζει και υλοποιεί εκπαιδευτικά προγράμματα, συνεργάζεται με άλλους

επιστημονικούς και ερευνητικούς φορείς και φιλοξενεί ποικίλες άλλες πολιτιστικές δραστηριότητες. Το Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου φιλοξενεί αμέτρητα ευρήματα μινωικής τέχνης, όπως τη «Θεά των όφεων», το «Δαχτυλίδι του Μίνωα», ρυτό σχήμα κεφαλής ταύρου, κοσμήματα, και τον Δίσκο της Φαιστού.

Αθηνά Μουρτζάκη, Ανδριάννα Μελισσουργάκη,
Μάριαν Παξιμαδάκη Τάξη Γ3